

בש"פ 2273/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2273/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בניסן התשע"ד (3.4.2014)

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב: עו"ד מונא אבו אליונס

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מעצר שנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. המשיב עומד לדין בבית משפט השלום בחיפה בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. על פי כתב האישום תקף המשיב את אשתו - המתלוננת בשעת לילה מאוחרת בעת שהשניים שהו בחדר השינה המשותף, קשר את ידיה בחגורה, אטם את פיה והיכה אותה באגרופיו בראשה ובפלג גופה העליון כשהיא שכובה על המיטה ללא יכולת להתגונן.

עמוד 1

באותו מעמד אף איים המשיב על המתלוננת כי אם תצעק "זה יהיה הסוף שלך". חודשים ספורים לאחר מכן במהלך יוכוח בין השניים איים המשיב על המתלוננת כי יפגע בה ואמר "אני ארצח אותך, אין לי מה להפסיד" מתוך כוונה להפחידה ולהקניטה. באותו היום שב המשיב ואיים על המתלוננת בנוכחות בנו באומרו כי הוא מתכוון ללכת אל מקום עבודתה של המתלוננת להרוג אותה ולאחר מכן לשים קץ לחייו.

2. עם הגשת כתב האישום ובעקבות בקשה שהגישה המדינה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים הורה בית משפט השלום ביום 1.5.2013 תוך הסתמכות על המלצת שירות המבחן, על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בירושלים וערר שהגישה המדינה על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה. דא עקא זמן קצר לאחר ששחרר לחלופת המעצר כאמור, הפר המשיב את תנאי החלופה, עזב את ישיבת "אור ישראל" בירושלים שבה אמור היה לשהות והגיע לבית המתלוננת בחיפה. בעקבות כך נעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ומשמפטו לא הסתיים בתום תשעה חודשים מיום מעצרו, הורה בית משפט זה ביום 26.12.2013 על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 9.1.2014 או למתן פסק דין, לפי המוקדם (החלטת כבוד השופט א' שוהם מיום 26.12.2013). במהלך תקופת הארכה האמורה הסתיימה שמיעת פרשת התביעה וכן הסתיימה שמיעת פרשת ההגנה אף שזו התארכה במידת מה בשל אי התייצבות עדי ההגנה שזומונו מטעם המשיב. כמו כן הסתיימה שמיעת הסיכומים והשלמתם בכתב, ובית משפט השלום קבע מועד למתן הכרעת הדין ביום 24.4.2014.

3. המבקשת עותרת להארכה שנייה של תקופת המעצר בהדגישה את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב נוכח המעשים המיוחסים לו וכן היא מדגישה את העובדה כי קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את בטחונה של המתלוננת אם ישוחרר לחלופת מעצר נוכח הפרת המגבלות שהוטלו עליו בעבר ונוכח התמכרותו ארוכת השנים לחומרים פסיכו אקטיביים ונטייתו להתנהגות תוקפנית בתא המשפחתי בעתות משבר. לבסוף מציינת המבקשת כי יש ללמוד על מסוכנותו של המשיב גם נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות ואיומים בגין ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה בגין תקיפת בת זוג.

המשיב מתנגד לבקשה ומציין כי הוא נתון במעצר מזה כשנים עשר חודשים וכי הוא סמוך ובטוח שחפותו תוכח ועוד הוא מצייין את בריאותו הרעועה ואת רצונו להסב לשולחן הסדר עם ילדיו ונכדיו בירושלים.

4. דין הבקשה להתקבל. המעשים המיוחסים למשיב מעידים אכן על מסוכנות מובהקת הנשקפת ממנו למתלוננת ומסקנה זו מוצאת חיזוק ברור בהינתן העובדה שהמערער הורשע בעבר בעבירות דומות, אשר בגין ריצה מאסר בפועל ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה. כמו כן יש קושי רב לסמוך על המשיב כי יכבד תנאים מגבילים של חלופת מעצר לאחר שהוכיח בהתנהגותו כי לא ניתן לסמוך עליו כמי שהפר את תנאי החלופה שנקבעו לו בתיק זה ואף הגדיל לעשות והגיע לבית המתלוננת אליה נאסר עליו להתקרב. בהתחשב בכל האמור לעיל וכן בהתחשב בכך שמשפטו של המשיב עומד על סף סיום בתוך כשלושה שבועות, אני סבורה כי יש להיעתר לבקשת ההארכה ואני מורה על כן כי מעצרו של המשיב יוארך בשישים ימים כמבוקש החל מיום 8.4.2014 או עד למתן פסק-דין בת"פ 47521-01-13 המתנהל בבית משפט השלום בחיפה, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ד (3.4.2014).

שופטת
